

दानियेलको पुस्तक - एक सय पच्चीसौं

भविष्यसूचक महत्त्वको उद्घाटन: दानिएल ११:४० को व्याख्या र आधुनिक ख्रीष्टियन धर्मका लागि त्यसका निहितार्थहरू

Jeff Pippenger

2024-03-09

दानियेल ११ को चालीसौं पद अन्तको समयमा आरम्भ हुन्छ, तर त्यस पदले अन्तका दुई समयहरूलाई चिन्हित गर्दछ, र यसरी भविष्यवाणीका विद्यार्थीलाई पहिलो अन्तको समयलाई दोस्रो अन्तको समयसँग मिलाउन अनुमति दिन्छ। जब यो अनुप्रयोग गरिन्छ, १७९८ मा आरम्भ भएको मिलेराइट इतिहासको रेखा १९८९ मा संयुक्त राज्य अमेरिकाको इतिहाससँग समानान्तर रूपमा चल्छ। यी दुई रेखाहरूले सत्य प्रोटेस्टेन्ट सीडको रेखा र प्रकाश १३ अध्यायको पृथ्वीको पशुको रिपब्लिकन सीडको रेखालाई चिन्हित गर्छन्। दुवै रेखाहरू १७९८ को अन्तको समयमा आरम्भ हुन्छन्, र १९८९ को अन्तको समयले केवल त्यसलाई परिपूरक बनाउँदै पदमा उन्मोचित गरिएका सत्यका मार्गचिन्हहरूको दोस्रो साक्षी प्रदान गर्दछ।

तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलन २२ अक्टोबर, १८४४ मा आइपुग्यो, तर १८५६ देखि १८६३ सम्मको सात-वर्षीय विद्रोहद्वारा स्थगित गरियो। तेस्रो स्वर्गदूतको आगमन ११ सेप्टेम्बर, २००१ मा पुनः दोहोरियो। १८६३ प्राचीन इस्राएलको कादेशमा भएको पहिलो शिविर-स्थापनाद्वारा र दस जना जासूसहरूको विद्रोहद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा देखाइएको थियो, र ११ सेप्टेम्बर, २००१ प्राचीन इस्राएलको कादेशमा भएको अन्तिम शिविर-स्थापनाद्वारा र मोशाको विद्रोहद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा देखाइएको थियो। १८६३ को विद्रोहले कादेशको पहिलो विद्रोहलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो, जसले उजाड-स्थानमा मृत्युको न्याय उत्पन्न गर्‍यो। ११ सेप्टेम्बर, २००१ को विद्रोहले कादेशको अन्तिम विद्रोहलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो, जसले लाओडिसियाली एड्भेन्टवादको नेतृत्वको मृत्यु उत्पन्न गर्‍यो।

११ अगस्ट १८४० मा स्वर्गदूतको अवतरणले, जसले १८४० देखि १८४४ सम्मको आन्दोलनको सुरुवात गरायो, र जसलाई सिस्टर ह्याइटले परमेश्वरको शक्तिको एक महिमामय प्रकटीकरण भन्नुभयो, ११ सेप्टेम्बर २००१ को पूर्वरूप प्रस्तुत गर्‍यो र परमेश्वरको शक्तिको एक महिमामय प्रकटीकरणलाई पहिचान गरायो।

“तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको घोषणामा एकताबद्ध हुने स्वर्गदूतले आफ्नो महिमाद्वारा सारा पृथ्वीलाई प्रकाशित पार्नु छ। यहाँ विश्वव्यापी विस्तार र अद्वितीय शक्तियुक्त एक कार्यको भविष्यवाणी गरिएको छ। १८४०-४४ को आगमन-आन्दोलन परमेश्वरको शक्तिको एक गौरवशाली प्रकटीकरण थियो; पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश संसारका प्रत्येक मिसनरी केन्द्रसम्म पुऱ्याइयो, र केही देशहरूमा सोही शताब्दीको सुधार आन्दोलनपछि कुनै पनि देशमा देखिएको भन्दा पनि महान् धार्मिक चासो प्रकट भएको थियो; तर यी सबै तेस्रो स्वर्गदूतको अन्तिम चेतावनीअन्तर्गत हुने शक्तिशाली आन्दोलनद्वारा उछिनिनेछन्।” The Great Controversy, 611.

२२ अक्टोबर १८४४ मा तेस्रो स्वर्गदूतको पहिलो आगमन (पहिलो कादेश) कार्य समाप्त गर्नका लागि थियो, तर परमेश्वरका जनहरूले नयाँ अगुवा छान्ने र मिश्रदेशतिर फर्कने निर्णय गरे। १८६३ सम्म आइपुग्दा, यरीहोका पर्खालहरू ढाल्न परमेश्वरको कार्यमा सहभागी हुनुको सट्टा, तिनीहरूले “यरीहो पुनर्निर्माण” गरिसकेका थिए। त्यसकारण तिनीहरू उजाडस्थानमा मृत्युको श्रापले अभिशप्त भए।

त्यस समय यहीशूले तिनीहरूलाई शपथ खुवाउँदै भने, “परमप्रभुको सामु त्यो मानिस श्रापित होस्, जो उठेर यो सहर यरीहो फेरि निर्माण गर्छ; त्यसको जग उसले आफ्नो जेठो छोराको मूल्यमा हाल्नेछ, र त्यसका ढोकाहरू उसले आफ्नो कान्छो छोराको मूल्यमा खडा गर्नेछ।” यहीशू ६:२६.

प्राचीन इस्राएलले पहिलो कादेशमा यहीशू र कालेबको सन्देश अस्वीकार गरेझैं, आधुनिक इस्राएलको पहिलो कादेश (१८६३) मा भएको विद्रोहले तिनीहरूमाथि यहीशूको श्राप ल्यायो। जब तेस्रो स्वर्गदूत सेप्टेम्बर ११, २००१ (अन्तिम

कादेश) मा फर्केर आयो, तब परमेश्वरले यरीहो र त्यसका परखालहरू ढाल्नुअघि सम्पन्न हुने अन्तिम कार्य आरम्भ भयो।

२२ अक्टोबर, १८४४ ले तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनलाई चिह्नित गर्दछ, र यसो गर्दा यसले अन्तिम दिनहरूमा चाँडै आउन लागेको आइतबारको आगमनलाई पनि चिह्नित गर्दछ। १८६३ ले २२ अक्टोबर, १८४४ मा आरम्भ भएको तेस्रो स्वर्गदूतको परीक्षाको अवधिको अन्त्यलाई चिह्नित गर्दछ। त्यसकारण १८६३ चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको प्रतीक हो, किनकि येशूले सधैं अन्त्यलाई आरम्भद्वारा प्रतिनिधित्व गर्नुहुन्छ। १८६३ मा राष्ट्र दुई वर्गमा विभाजित भएको थियो, र त्यसरी नै, आइतबारको व्यवस्थाको समयमा पनि दुई वर्ग प्रकट गरिनेछन्।

मिलराइट इतिहासमा तेस्रो स्वर्गदूतको परीक्षाको अवधि १८४४ मा आरम्भ भयो र १८६३ मा समाप्त भयो, र आरम्भ तथा अन्त्य दुवैले अन्तिम दिनहरूको आइतबारको व्यवस्थालाई चिह्नित गरे। आरम्भ (१८४४) र अन्त्य (१८६३) बीचको इतिहासमा मिलराइट आन्दोलनको विद्रोह (१८५६) अवस्थित छ। यसरी, यस अवधिले “सत्य” को हस्ताक्षर वहन गर्दछ। ११ सेप्टेम्बर, २००१ मा दोस्रो पटक कादेशमा फर्किनु तेस्रो स्वर्गदूतको परीक्षाको प्रक्रियाको आरम्भलाई चिह्नित गर्दछ, जो १८६३ द्वारा प्रतिरूपित निकट-आगामी आइतबारको व्यवस्थामा गएर समाप्त हुन्छ।

त्यो आइतबारको व्यवस्था लागू भएको समयदेखि मानवको परीक्षाको अवधि समाप्त नहुन्जेलसम्म, त्यस इतिहासमा प्रतिनिधित्व गरिएको बाबेलकी वेश्यामाथिको कार्यान्वयनात्मक न्यायसँग सहमतिमा, यरीहो र उसका परखालहरू ढालिनेछन्। चालीसौं पद १७९८ मा सुरु हुन्छ, र एकचालीसौं पदमा रहेको छिट्टै आउने आइतबारको व्यवस्थामा समाप्त हुन्छ। १७९८ मा भएको अन्तको समयले परमेश्वरको मण्डलीको आन्तरिक रेखालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनका मिलेराइटहरूबाट आरम्भ भई तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलन र एक लाख चवालीस हजारसम्म पुग्यो। यी सबै एउटै पदमा छन्।

१७९८ मा दक्षिणका राजाको प्रभुत्वको उदयसँगै सुरु भएको उत्तरका राजा र दक्षिणका राजाबीचको युद्ध १९८९ मा अन्त्यमा पुग्यो, जब दक्षिणका राजा बाइबल भविष्यवाणीका पाँचौं र छैटौं राज्यहरूबीचको एक गठबन्धनद्वारा पराजित भए। १७९८ मा सुरु भएको उत्तरका राजा र दक्षिणका राजाको युद्धलाई मिलेराइटहरूले रोमविरुद्धको युद्धको रूपमा चिनेका थिए, जसलाई उनीहरूले केवल पगानवाद र पापत्वका दुई उजाड पार्ने शक्तिहरूका रूपमा देखेका थिए। जब १९८९ मा त्यो युद्ध अन्त्य भयो, तब सबै तीनवटै उजाड पार्ने शक्तिहरू त्यसमा संलग्न थिए, र यसले ती तीन शक्तिहरूले संसारलाई आरमागेडोनतर्फ डोर्‍याइरहेका भविष्यवाणीपरक दृष्टान्तको आरम्भलाई चिह्नित गर्‍यो, जुन भौगोलिक रूपमा दानिएल एघारको पैतालीसौं पदमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

पद ४० देखि ४५ ले तीन शक्तिहरूको ती भविष्यवाणीगत गतिशीलतालाई चिह्नित गर्दछ, जसले पोपलाई समुद्रहरूको बीचमा र महिमामय पवित्र पर्वतको समीप उसको अन्त्यतर्फ पुर्‍याउँछन्। ठीकसँग बुझ्दा, पद ४१ मा प्रतिनिधित्व गरिएको भविष्यवाणीगत इतिहासमा पद ४१ देखि ४४ सम्म समावेश छन्।

यसैले, १९८९ मा भएको अन्त्यको समयदेखि, १७९८ को दोस्रो साक्षीसहित, दक्षिणका राजा र उत्तरका राजाबीचको युद्धको आरम्भ र अन्त्यलाई चिह्नित गर्दै, एकचालीसौंदेखि चवालीसौं पदसम्मले आफ्नो प्राणघातक घाउ निको भएको पोपतन्त्रको त्रिविध एकतालाई चिह्नित गर्छन्, र पैतालीसौं पदमा ऊ आफ्नो अन्त्यमा आइपुग्छे। यस दृष्टिकोणबाट हेर्दा यी पदहरूले परमेश्वरको मण्डलीबाहिरको इतिहास प्रस्तुत गर्छन्, जसरी प्रकाशको पुस्तकमा सात मुहरहरू र सात मण्डलीहरूबीचको सम्बन्धले पनि त्यसैलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

१७९८ द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासको रेखाले मुख्यतः अनुसन्धानात्मक न्यायलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र उही बिन्दुबाट १९८९ मा आरम्भ हुने रेखाले मुख्यतः कार्यान्वयनात्मक न्यायलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। १७९८ ले मुख्यतः करारका सन्देशवाहकका लागि मार्ग तयार गर्ने सन्देशवाहकको कार्यलाई जोड दिन्छ, र १९८९ ले मुख्यतः एलियाह सन्देशवाहकको कार्यलाई जोड दिन्छ।

१७९८ देखि, जब दानियलको पुस्तक खोलियो, हामीसँग भविष्यसूचक इतिहासको ज्ञानको वृद्धि छ, जहाँ ख्रीष्टले आफ्ना जनहरूलाई एउटा करारगत सम्बन्धमा डोर्‍याउनुहुन्छ, जसले मानवतासँग दैवीत्वको स्थायी एकीकरण सम्पन्न गर्छ। त्यो अन्तिम-दिनको करार पवित्रशास्त्रमा बारम्बार चिन्हित गरिएको छ।

हेर, दिनहरू आउँदैछन्, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, जब म इस्राएलको घराना र यहूदाको घरानासित एउटा नयाँ करार बाँध्नेछु; त्यो त्यस्तो करारअनुसार हुनेछैन, जुन मैले तिनीहरूका पितापुर्खाहरूसित त्यस दिन बाँधेको थिएँ, जब मैले तिनीहरूको हात समातेर तिनीहरूलाई मिश्रदेशबाट बाहिर ल्याएँ; मेरो करार तिनीहरूले भङ्ग गरे, यद्यपि म तिनीहरूको पति थिएँ, परमप्रभु भन्नुहुन्छ। तर ती दिनहरूपछि मैले इस्राएलको घरानासित बाँध्ने करार यही हुनेछ, परमप्रभु भन्नुहुन्छ: म मेरो व्यवस्था तिनीहरूको भित्री अस्तित्वमा राखिदिनेछु, र त्यसलाई तिनीहरूको हृदयमा लेखिदिनेछु; अनि म तिनीहरूको परमेश्वर हुनेछु, र तिनीहरू मेरा प्रजा हुनेछन्। अनि अब उपरान्त तिनीहरूले प्रत्येकले आफ्नो छिमेकीलाई, र प्रत्येकले आफ्नो भाइलाई, 'परमप्रभुलाई चिन्नु' भनेर सिकाउनेछैनन्; किनकि तिनीहरू सबैले मलाई चिन्नुपर्नेछन्, तिनीहरूमध्ये सानादेखि महान्सम्म, परमप्रभु भन्नुहुन्छ; किनकि म तिनीहरूको अधर्म क्षमा गर्नेछु, र तिनीहरूको पापलाई फेरि सम्झनेछैनँ। यर्मिया ३१:३१-३४.

सबै अगमवक्ताहरूले अन्तिम दिनहरूलाई पहिचान गरिरहेका छन्, र अगमवाणीमा "अन्तिम दिनहरू" भन्ने अभिव्यक्तिले न्यायको समयावधिलाई जनाउँछ। पहिलो स्वर्गदूत १७९८ मा, अर्थात् अन्त्यको समयमा, १८४४ मा न्यायको उद्घाटनको घोषणा गर्न आयो, र त्यही नै अन्तिम दिनहरूको आगमन पनि हो। अन्तिम दिनहरू यर्मियाका ती "दिनहरू" हुन्, जो आउनेछन्, जब परमेश्वरले आफ्ना जनहरूको "अधर्म" "क्षमाप्रदान" गर्नुहुनेछ र तिनीहरूको पापहरूलाई "फेरि सम्झनुहुनेछैन।" त्यो कार्य ख्रीष्टद्वारा, प्रधान पूजाहारीको रूपमा, "अन्तिम दिनहरू"मा, प्रतीकको पूर्तिरूप प्रायश्चित्तको दिनमा सम्पन्न गरिन्छ।

यदि मिलेराइट एडभेन्टवादले विश्वासद्वारा २२ अक्टोबर, १८४४ मा आएको तेस्रो स्वर्गदूतको अग्रसरित ज्योतिमा हिँडिरहेकै भए, तिनीहरू पहिले नै येशूसँग आफ्नो अनन्त घरमा भइसकेका हुनेथिए। यर्मियाले "ती दिनहरूपछि" भनेर भन्नुको अर्थ यही हो। "ती दिनहरू" भनेका ती भविष्यसूचक अवधिहरू हुन्, जसले १८४४ सम्म ल्याए र त्यहीं समाप्त भए। तिनै "दिनहरू" हुन् जसलाई दानियल अध्याय बाह्रले उल्लेख गर्दछ।

तर तिमी अन्तसम्म आफ्नो बाटो लागिरह; किनकि तिमी विश्राम गर्नेछौ, र दिनहरूको अन्त्यमा आफ्नो भागमा उभिनेछौ। दानियेल १२:१३।

"दिनहरूको अन्त्यमा," अथवा यर्मियाले भनेझैं, "ती दिनहरूपछि," ख्रीष्टले आफ्ना जनहरूको भित्री अङ्गहरूमा उहाँको व्यवस्था राख्न र उहाँको व्यवस्था तिनीहरूको हृदयमा लेख्न अभिप्राय गर्नुभयो। भित्री अङ्गहरू तल्लो स्वभाव हुन्, अथवा पावलले जसलाई देह भन्छन्, र हृदय उच्च स्वभाव हो। करारले आफ्ना जनहरूलाई परिवर्तनको बेला नयाँ मन, र दोस्रो आगमनमा नयाँ शरीर दिने प्रतिज्ञा गर्दछ। मानिस आदमसँगै पतित भयो, जो परमेश्वरको स्वरूपमा सृष्टि गरिएको थियो, र जो उच्च स्वभाव तथा तल्लो स्वभावसहित सृष्टि गरिएको थियो। ख्रीष्टको करार पापको श्रापबाट मानवजातिलाई तिनीहरूको द्वैध स्वभावसहित उद्धार गर्ने हो।

"यस पृथ्वीको इतिहासका अन्तिम दिनहरूमा, परमेश्वरको उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्ने जनहरूसँगको करार नवीकरण गरिनु छ। 'त्यस दिन म तिनीहरूका निम्ति मैदानका पशुहरूसित, आकाशका चराहरूसित, र भूमिमा घसने प्राणीहरूसित करार बाँध्नेछु; अनि म धनु, तरवार, र युद्धलाई पृथ्वीबाट भङ्ग गर्नेछु, र म तिनीहरूलाई सुरक्षितसँग सुत्न लगाउनेछु। अनि म तँलाई सदासर्वदा आफ्नो निम्ति वरण गर्नेछु; हो, म तँलाई धार्मिकतामा, न्यायमा, प्रेममय करुणामा, र दयाहरूमा आफ्नो निम्ति वरण गर्नेछु। म तँलाई विश्वासयोग्यतामा आफ्नो निम्ति वरण गर्नेछु; अनि तँले परमप्रभुलाई चिन्नेछस्।'"

"'अनि त्यस दिन यस्तो हुनेछ, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, म सुनूँला; म आकाशहरूलाई सुनूँला, र तिनीहरूले पृथ्वीलाई सुन्नेछन्; अनि पृथ्वीले अन्न, दाखमद्य, र तेललाई सुन्नेछ; र तिनीहरूले यिज्जेललाई सुन्नेछन्। अनि म त्यसलाई

पृथ्वीमा आफ्ना निम्ति रोप्नेछु; र जसले दया पाएकी थिइन, त्यसप्रति म दया गर्नेछु; र जोहरू मेरा प्रजा थिएनन् तिनीहरूलाई म भन्नेछु, 'तिमीहरू मेरा प्रजा हौ'; अनि तिनीहरूले भन्नेछन्, 'तपाईं मेरा परमेश्वर हुनुहुन्छ।' होशे 2:14-23।"

"'त्यो दिनमा, ... इसाएलका बाँकी रहेकाहरू, र याकूबका घरानाबाट बचाइएकाहरू, ... सत्यतापूर्वक इसाएलका पवित्र परमप्रभुमाथि भर पर्नेछन्।' यशैया 10:20। 'हरेक जाति, कुल, भाषा र मानिस' बाट त्यस्ता मानिसहरू हुनेछन् जसले आनन्दपूर्वक यस सन्देशको प्रत्युत्तर दिनेछन्, 'परमेश्वरसँग डराओ, र उहाँलाई महिमा देओ; किनकि उहाँको न्यायको घडी आइपुगेको छ।' तिनीहरू तिनीहरूलाई यस पृथ्वीमा बाँधेर राख्ने हरेक मूर्तिबाट फर्कनेछन्, र 'स्वर्ग, पृथ्वी, समुद्र र पानीका मूलहरू सृष्टि गर्नुहुने उहाँको आराधना' गर्नेछन्। तिनीहरूले आफूलाई हरेक उल्टानबाट मुक्त गर्नेछन्, र परमेश्वरको कृपाका स्मारकहरूका रूपमा संसारको सामु उभिनेछन्। हरेक ईश्वरीय मागप्रति आज्ञाकारी भई, तिनीहरू स्वर्गदूतहरूद्वारा र मानिसहरूद्वारा 'परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्ने, र येशूको विश्वास धारण गर्ने' हरेक रूपमा चिनिनेछन्। प्रकाश 14:6-7, 12।"

"'हेर, दिनहरू आउँदैछन्, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, जब जोलेलाई काट्नेले भेट्नेछ, र अङ्गुर कुल्चनेले बीउ छर्नेले; र पर्वतहरूबाट मीठो दाखमद्य चुहिनेछ, र सबै पहाडहरू गल्नेछन्। अनि म मेरा इसाएलका प्रजाको बन्दीपन फर्काइदिनेछु, र तिनीहरूले उजाड नगरहरू निर्माण गर्नेछन्, र तिनमा बास गर्नेछन्; तिनीहरूले दाखबारी लगाउनेछन्, र त्यसको दाखमद्य पिउनेछन्; तिनीहरूले बाँगेकाहरू पनि बनाउनेछन्, र तिनका फल खानेछन्। अनि म तिनीहरूलाई तिनीहरूको भूमिमाथि रोपिदिनेछु, र मैले तिनीहरूलाई दिएको तिनीहरूको भूमिबाट तिनीहरू फेरि कहिल्यै उखेलिनेछैनन्, परमप्रभु तेरा परमेश्वर भन्नुहुन्छ। आमोस 9:13-15।"' रिभ्यु एन्ड हेराल्ड, फेब्रुअरी 26, 1914.

जब यर्मियाले "ती दिनहरू पछि" भन्छन्, तब ख्रीष्टले आफ्नो मन्दिरमा त्यसलाई शुद्ध पार्न अचानक आउनुहुने कार्यद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका त्यसअधिका "दिनहरू" भनेका १७९८ र १८४४ मा समाप्त भएका भविष्यसूचक अवधिहरू थिए। ती भविष्यसूचक दिनहरू (अवधिहरू) को अन्त्यले ती छयालिस वर्षलाई चिह्नित गर्‍यो, जस अवधिमा ख्रीष्टले मिलेराइट मन्दिर खडा गर्नुभयो; अनि जब उहाँ २२ अक्टोबर, १८४४ मा अचानक आउनुभयो, तब उहाँले मलाकी अध्याय ३ को पूर्ति गर्दै हुनुहुन्थ्यो, जसको पूर्ति उहाँले आफ्नो सेवकाइको आरम्भ र अन्त्यमा मन्दिर शुद्ध पार्दा पनि गर्नुभयो।

"मन्दिरबाट संसारका खरिदकर्ताहरू र विक्रेताहरूलाई शुद्ध पार्दै, येशूले पापको अशुद्धताबाट हृदयलाई शुद्ध पार्ने आफ्नो मिशनको घोषणा गर्नुभयो,—ती सांसारिक अभिलाषाहरूबाट, ती स्वार्थी वासनाहरूबाट, ती दुष्ट बानीहरूबाट, जसले आत्मालाई भ्रष्ट पार्छन्। मलाकी ३:१-३ उद्धृत।" द डिजायर अफ एजेस, १६१।

र "ती दिनहरू पछि," ख्रीष्टले आफूले खडा गर्नुभएको मन्दिरलाई शुद्ध पार्ने अभिप्राय गर्नुभयो, जसले पापको अशुद्धताबाट आफ्ना जनहरूको हृदय शुद्ध पार्ने उहाँको कार्यलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, अथवा यर्मियाले भनेझैं उहाँको व्यवस्था तिनीहरूका हृदय र भित्री अङ्गहरूमा लेख्ने कार्यलाई।

किनकि उहाँले तिनीहरूमा दोष देखाउँदै भन्नुहुन्छ, "हेर, दिनहरू आउँदैछन्, प्रभु भन्नुहुन्छ, जब म इसाएलको घरानासँग र यहूदाको घरानासँग एउटा नयाँ करार बाँध्नेछु; त्यो करारजस्तो होइन, जो मैले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूसँग त्यस दिन बाँधें, जब मैले तिनीहरूको हात समाती तिनीहरूलाई मिश्रदेशबाट बाहिर निकाल्न अगुवाइ गरें; किनकि तिनीहरू मेरो करारमा स्थिर रहेनन्, र मैले पनि तिनीहरूको वास्ता गरिनँ, प्रभु भन्नुहुन्छ। किनकि ती दिनहरूपछि इसाएलको घरानासँग म जुन करार बाँध्नेछु, त्यो यही हो, प्रभु भन्नुहुन्छ; म मेरा व्यवस्थाहरू तिनीहरूको मनमा राख्नेछु, र तिनीहरूको हृदयमा ती लेख्नेछु; अनि म तिनीहरूका लागि परमेश्वर हुनेछु, र तिनीहरू मेरा लागि प्रजा हुनेछन्।" हिब्रू 8:8-10।

"ती दिनहरू" भन्ने शब्दहरू दानिएलका "दिनहरूको अन्त्य" थिए, जसको समापन १७९८ र १८४४ मा भयो। दानिएल ११ को चालीसौं पदमा १७९८ देखि आरम्भ हुने प्रोटेस्टेन्ट सिङ्गको रेखाले एक लाख चवालीस हजारसँग

स्थापित गरिने वाचागत सम्बन्धलाई जोड दिइरहेको छ। हिब्रू शब्द “lot” एउटा सानो ढुङ्गा थियो, जसको प्रयोग व्यक्तिको भाग्य निर्धारण गर्न गरिन्थ्यो। दानिएललाई “दिनहरूको अन्त्य” सम्म जान र विश्राम गर्न (मृत्युमा) भनिएको थियो, जब १८४४ मा न्यायको कार्य आरम्भ हुने थियो र उनको भाग्य निर्धारित गरिने थियो।

तर तँ अन्त्यसम्म आफ्नै मार्गमा लागिरह; किनकि तँ विश्राम गर्नेछस्, र दिनहरूको अन्त्यमा आफ्ना भागमा उभिनेछस्। दानिएल १२:१३.

“अन्त्यकालका दिनहरू”का “दिनहरू”ले सन् १८४४ मा समाप्त भएका समयसम्बन्धी भविष्यवाणीहरूलाई जनाउँछ, किनकि त्यसपछि भविष्यसूचक समय अब रहँदैनथ्यो। तेइस सय वर्ष, जो मरह दर्शन थियो, अर्थात् उहाँको पवित्रस्थानमा ख्रीष्टको आकस्मिक प्रकट हुनु, त्यही समयमा समाप्त भयो, र अन्तिम क्रोधका दुई हजार पाँच सय बीस वर्ष पनि त्यसै समयमा समाप्त भए, जसरी पहिलो क्रोधका दिनहरू सन् १७९८ मा अन्त्यको समयमा समाप्त भएका थिए। यर्मियाले उल्लेख गरेको “ती दिनहरू पछि” त्यसपछिका सन्दर्भमा पावलद्वारा सम्बोधन गरिएको थियो। पावलले यर्मियाको “ती दिनहरू पछि” भन्ने अभिव्यक्तिलाई दुई पटक उल्लेख गर्छन्, किनकि पावलले केवल “ती दिनहरू पछि” स्थापित गरिनुपर्ने वाचाबारे मात्र सम्बोधन गर्दैनन्, तर अझ महत्त्वपूर्ण रूपमा उहाँले महायाजकको रूपमा ख्रीष्टको कार्यलाई पहिचान गराइरहेका छन्।

किनकि उहाँले एउटै बलिदानद्वारा पवित्रीकृत गरिएकाहरूलाई सदाका लागि सिद्ध पार्नुभएको छ। यसबारे पवित्र आत्मा पनि हाम्रो निम्ति साक्षी हुनुहुन्छ; किनकि उहाँले पहिले यसो भन्नुभएपछि, “ती दिनहरूपछि म तिनीहरूसँग गर्ने करार यही हो, प्रभु भन्नुहुन्छ, म मेरा व्यवस्थाहरू तिनीहरूका हृदयमा राखिदिनेछु, र तिनीहरूका मनमा ती लेखिदिनेछु”; अनि, “तिनीहरूका पापहरू र अधर्महरू म फेरि कहिल्यै स्मरण गर्नेछैनँ।” अब जहाँ यी कुराहरूको क्षमा हुन्छ, त्यहाँ पापको लागि अब उप्रान्त कुनै बलिदान रहँदैन। यसकारण, हे भाइहरू, येशूको रगतद्वारा परमपवित्र स्थानमा प्रवेश गर्ने साहस हामीसँग भएको हुनाले, त्यो नयाँ र जीवित मार्गद्वारा, जुन उहाँले पर्दाभित्रबाट, अर्थात् आफ्नै शरीरद्वारा, हाम्रो निम्ति समर्पित गर्नुभएको छ; र परमेश्वरको घरानामाथि एक महान् प्रधान पूजाहारी हामीसँग भएको हुनाले। हिब्रू १०:१४-२१।

ख्रीष्टको प्रकट हुने मरह दर्शनको अगमवाणीसँग सम्बन्धित दुई सय बीस वर्ष र भविष्यवाणीय इतिहासको खाजोन दर्शनको दुई हजार पाँच सय बीस वर्ष अगमवाणीलाई जोड्ने ती दुई सय बीस वर्षले, मानवतासँग दैवत्वको संयोगलाई प्रतिनिधित्व गर्ने एक प्रतीकात्मक कडीद्वारा, ती दुई अगमवाणीय अवधिहरूको सुरुआतलाई परस्पर बाँध्छ; यही संयोग तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनको समयमा हुने शुद्धीकरणमा ख्रीष्टले सम्पन्न गर्नुहुने कार्य हो, र यही कार्यको परिणामस्वरूप उहाँले एक लाख चवालीस हजारसँग गर्नुहुने करार स्थापित हुन्छ।

मन्दिरलाई कुल्चीमिल्ची गरिने कुरा चित्रण गर्ने chazon को दर्शन, अदनको बगैँचामा आदमको विद्रोहदेखि पापद्वारा कुल्चीमिल्ची गरिएको मानवजातिको दर्शन हो; र मन्दिरलाई पुनर्स्थापित र शुद्ध पार्ने ख्रीष्टको कार्यलाई चित्रण गर्ने marah को दर्शन—दुवै २२ अक्टोबर, १८४४ मा पूरा भए। परमेश्वरको क्रोधका दुई २५२०-वर्षीय भविष्यवाणीहरू छन्, जसले host र sanctuary लाई कुल्चीमिल्ची गरिने कुराको प्रतिनिधित्व गर्छन्।

ती दुवै अगमवाणीहरूले मानवजातिको कुल्चाइलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसलाई मारहको दर्शनद्वारा पुनर्स्थापित गरिनेछ। आफ्ना जनहरूमाथि परमेश्वरका ती दुई क्रोधप्रदर्शनहरूले पतित मानवजातिमाथिको क्रोधलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसलाई पतित मन्दिरको पुनर्निर्माण र शुद्धीकरणमा ख्रीष्टको कार्यद्वारा मात्र उद्धार र पुनर्स्थापना गरिनेथियो।

दुई आक्रोशहरूले मानवजातिको उच्च प्रकृति र निम्न प्रकृतिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछन्। आदमको पतनमा, निम्न प्रकृतिले उच्च प्रकृतिमाथि सर्वोच्चता ग्रहण गर्‍यो, तर मानिसहरूका लागि ख्रीष्टको अभिप्राय यो थियो कि उच्च प्रकृतिले निम्न प्रकृतिमाथि शासन गरोस्। आदमको पतनमा, उच्च प्रकृति निम्न प्रकृतिका वासनाहरूमा पतित भयो, र परमेश्वरको अभिप्राय उल्टाइयो। बाइबलीय “परिवर्तन” भन्नाले यही अर्थ जनाउँछ। परिवर्तित हुनुको अर्थ निम्न प्रकृतिमाथि शासन गर्ने आफ्नो स्थानमा उच्च प्रकृतिको पुनर्स्थापना हुनु हो। परिवर्तन गर्नु भनेको उल्टाउनु, अथवा माथितल गर्नु हो।

उत्तरी राज्यविरुद्धको पहिलो क्रोध, पतनको समयमा उच्च स्वभावलाई अधीनमा पारेको निम्न स्वभावविरुद्धको क्रोध थियो। त्यो क्रोध पहिले आयो, किनकि ख्रीष्टले उद्धारको कार्य ठीक त्यहीँबाट आरम्भ गर्नुभयो जहाँ त्यो पहिलो पटक सुरु भएको थियो, र त्यो निम्न स्वभावको लालसाबाट सुरु भएको थियो, जुन भोकको लालसा थियो। ख्रीष्टले आफ्नो कार्य चालीस दिनको उपवासबाट आरम्भ गर्नुभयो।

“ख्रीष्टले जान्नुहुन्थ्यो कि उद्धारको योजनालाई सफलतापूर्वक अगाडि बढाउन उहाँले मानिसको उद्धारको कार्य त्यहीँबाट आरम्भ गर्नुपर्छ जहाँ विनाशको सुरुआत भएको थियो। आदम भोक-वासना तृप्त गर्ने प्रवृत्तिमा लिप्त भएर पतित भए। परमेश्वरको व्यवस्थाप्रति आज्ञापालन गर्ने आफ्नो दायित्व मानिसमाथि प्रभावशाली रूपमा अंकित गर्न, ख्रीष्टले मानिसका शारीरिक बानीहरूको सुधारबाट आफ्नो उद्धारकार्य आरम्भ गर्नुभयो। सद्गुणमा आएको पतन र मानवजातिको अधःपतन मुख्यतया विकृत भोक-वासना तृप्त गर्ने प्रवृत्तिकै कारण हुन्।”

Testimonies, volume 3, 486.

दोस्रो आक्रोश उच्च प्रकृतिविरुद्ध थियो, जसको प्रतिनिधित्व दक्षिणी राज्यले गर्दछ, जहाँ यरूशलेम अवस्थित छ, र यरूशलेम नै त्यो नगर हो जहाँ परमेश्वरले आफ्नो नाउँ राख्न छान्नुभएको थियो। २२ अक्टोबर, १८४४ मा ख्रीष्टले गर्न अभिप्रेत गर्नुभएको कार्य, र उहाँले अहिले सम्पन्न गरिरहनुभएको कार्य, इज्जकिएलका दुई लट्टीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

जब इज्जकिएलका दुई लट्टीहरू सदासर्वदाका लागि एउटै लट्टीमा जोडिन्छन्, तब यसले त्यस करारलाई जनाउँछ जहाँ ख्रीष्टले आफ्ना जनबाट पापलाई सदासर्वदाका लागि हटाउनुहुन्छ, र उच्च तथा निम्न स्वभावहरूलाई फेरि उचित श्रेणीगत संरचनामा पुनर्स्थापित गरिन्छ, अनि मानिसहरू फेरि एकपटक पूर्ण बनाइन्छन्। अपरिवर्तित अवस्थामा, मानिसको निम्न स्वभाव, जो पहिलो क्रोधद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, मानिसको उच्च स्वभावमाथि शासन गर्थ्यो, जो अन्तिम क्रोधद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। यसरी, पहिलो क्रोध उत्तरी राज्यको विरुद्धमा थियो, जो भौगोलिक रूपमा दक्षिणी राज्यभन्दा “माथि” थियो।

दुई सय बीस वर्ष, जसले मराह र खाजोनका दुई दर्शनहरूलाई, तिनीहरूका परस्पर आरम्भहरूमा, दिव्यता र मानवतासँग जोड्छ, ख्रीष्टले एक लाख चौवालीस हजारसँग तेस्रो स्वर्गदूतको कार्यलाई समापन गर्नुहुँदा दुवै एकै लट्टीमा एकत्र हुन्छन्। यो दक्षिणी राज्यको विरुद्ध अन्तिम क्रोधको भविष्यवाणी हो, जुन 1844 मा प्रकट हुने भविष्यवाणीसँग संयुक्त छ; किनकि करारले परिवर्तनको बेला नयाँ मन प्रदान गर्छ, तर नयाँ शरीर (उत्तरी राज्य) भने दोस्रो आगमनमा आँखा झिम्क्याउने मात्र समयमा पुनःस्थापित हुन्छ।

दानिएल ११ को चालीसौँ पदले दुवै अन्तकालहरूलाई पहिचान गर्दछ, र यसो गर्दै यसले प्रकाश १३ अध्यायको पृथ्वीको पशुको इतिहासको अवधिमा भविष्यसूचक इतिहासको एउटा आन्तरिक र एउटा बाह्य रेखालाई विशेष जोडका साथ प्रस्तुत गर्दछ। उक्त पदमा उन्मोचित गरिएका सत्यहरूले ख्रीष्ट आफ्ना जनहरूभित्र पहिचान गर्न र पूरा गर्न आउनुभएको सत्यका दुवै आन्तरिक र बाह्य रेखाहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछन्। मानवता देवत्वसँग संयुक्त हुँदा पाप गर्दै न भन्ने सत्य, ज्ञानको उन्मोचनको प्रभावसँग सम्बन्धित ज्योतिद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र यसले अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरूको आन्तरिक सत्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। संसारलाई आरमागेदोनतर्फ डोर्‍याउने शक्तिहरूबीचको युद्धद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको ज्योति अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरूको बाह्य सत्य हो।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

परमप्रभुको वचन फेरि मकहाँ आयो, यसो भनियो, “अनि हे मानिसका सन्तान, तैले एउटा लट्टी ले, र त्यसमा लेख, ‘यहूदाका निम्ति, र उसका संगती इस्राएलका सन्तानहरूका निम्ति।’ त्यसपछि अर्को लट्टी ले, र त्यसमा लेख, ‘योसेफका निम्ति, अर्थात् एप्रैमको लट्टी, र उसका संगती इस्राएलको सारा घरानाका निम्ति।’ अनि तिनलाई एउटासँग अर्को जोडेर एउटा लट्टी बना; र ती तेरो हातमा एकै हुनेछन्। अनि जब तेरा जनताका सन्तानहरूले तँलाई यसो भनेर सोध्नेछन्, ‘के तैले यी कुराहरूको अर्थ हामीलाई देखाउनेछैनस्?’ तब तिनीहरूलाई भन, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: हेर, म योसेफको लट्टी, जो एप्रैमको हातमा छ, र उसका

सहचर इस्राएलका कुलहरूलाई लिनेछु, र तिनलाई त्यससँग, अर्थात् यहूदाको लठ्ठीसँग, जोडिदिनेछु, र तिनलाई एउटा लठ्ठी बनाउनेछु; अनि ती मेरा हातमा एकै हुनेछन्।' अनि जुन लठ्ठीहरूमा तैले लेखेको छ, ती तेरो हातमा तिनीहरूका आँखाअगाडि रहनेछन्। अनि तिनीहरूलाई भन, 'परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: हेर, म इस्राएलका सन्तानहरूलाई जाति-जातिहरूका बीचबाट, जहाँ-जहाँ तिनीहरू गएका छन्, त्यहाँबाट लिनेछु, र चारैतिरबाट तिनीहरूलाई भेला गर्नेछु, र तिनीहरूलाई तिनीहरूकै आफ्नै देशमा ल्याउनेछु। अनि म तिनीहरूलाई इस्राएलका पर्वतहरूमा भएको देशमा एउटै जाति बनाउनेछु; र तिनीहरू सबैमाथि एउटै राजा राजा हुनेछ; अनि तिनीहरू अबदेखि फेरि दुई जाति रहनेछैनन्, न त फेरि कुनै हालतमा दुई राज्यमा विभाजित हुनेछन्। तिनीहरूले आफ्ना मूर्तिहरूले, आफ्ना घृणित वस्तुहरूले, वा आफ्ना कुनै पनि अपराधहरूले आफूलाई फेरि अशुद्ध पार्नेछैनन्; तर जहाँ-जहाँ तिनीहरूले पाप गरेका छन्, तिनका सबै बासस्थानहरूबाट म तिनीहरूलाई बचाउनेछु, र तिनीहरूलाई शुद्ध पार्नेछु; यसरी तिनीहरू मेरा प्रजा हुनेछन्, र म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु। मेरा दास दाऊद तिनीहरूमाथि राजा हुनेछन्; र तिनीहरू सबैका निम्ति एउटै गोठालो हुनेछ; तिनीहरू मेरा न्यायहरूमा पनि हिँड्नेछन्, मेरा विधिहरू पालन गर्नेछन्, र तिनलाई पूरा गर्नेछन्। अनि तिनीहरू त्यस देशमा बस्नेछन्, जुन मैले मेरा दास याकूबलाई दिएको थिएँ, जहाँ तिमीहरूका पिताहरू बसेका थिए; अनि तिनीहरू, तिनीहरूका सन्तानहरू, र तिनीहरूका सन्तानका सन्तानहरू सधैंभरि त्यहीं बस्नेछन्; र मेरा दास दाऊद सधैंभरि तिनीहरूका प्रधान हुनेछन्। यसबाहेक म तिनीहरूसित शान्तिको करार बाँध्नेछु; त्यो तिनीहरूसित अनन्त करार हुनेछ; अनि म तिनीहरूलाई स्थिर स्थापित गर्नेछु, र तिनीहरूलाई वृद्धि गराउनेछु, र मेरो पवित्रस्थान तिनीहरूका बीचमा सदासर्वदा स्थापित गर्नेछु। मेरो निवासस्थान पनि तिनीहरूसित हुनेछ; हो, म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु, र तिनीहरू मेरा प्रजा हुनेछन्। अनि जब मेरो पवित्रस्थान तिनीहरूका बीचमा सदासर्वदा हुनेछ, तब जाति-जातिहरूले थाहा पाउनेछन् कि म परमप्रभु इस्राएललाई पवित्र पार्छु।''' इजकिएल ३७:१५-२८।